

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת וישלח - שמירת המצוות

"עם לבן גרתי ואחר עד עתה" (בראשית לב,ה)

שהגיע לכאן סוחר השוכן עתה במקום פלוני, ולכן מהרו ולכו אליו ויקנה מידכם את סחורתכם, שמעו לעצתו וכך עשו.

ובכך לא די, משהלכו אל הסוחר הצעיר, הלך דודו אל סוחרים נוספים והודיע להם, שהגיע למחוזם סוחר צעיר. וכך החלה נהירה גדולה אל הסוחר הצעיר, עד כי לא נשאר לו זמן לנוח מעט מעמלו. כאשר ראה הסוחר כי תם הכסף, ולא נותר לו כסף, כי אם להוצאות הדרך, קיבל החלטה לחזור אל ביתו. לפני כן הלך לבית דודו להיפרד ממנו, וסיפר לו, כמה סחורה קנה.

וכאשר התחיל בטרניה לומר, שבכל הימים הללו לא נח, בשל סחורי המקום. צחק דודו ואמר לו: 'אני גרמתי לך זאת. חששתי מהמקום הזה, שהינו מקום תיאטראות ותענוגות, ואתה צעיר לימים. על כן, דאגתי, פן תיתן עיניך לדברים אלו, ותאבד כספך על מותרות. לכן שלחתי אליך את כל הסוחרים, שיטרידוך בענייני מסחר, שתוכל לפרנס את בני ביתך'.

הנמשל, הקב"ה שלח את האדם לעולם הזה, שיעשה קניין מהתורה והמצוות, שניתן לעשותם רק בעולם הזה. האדם בבואו לעולם הזה צריך לדאוג, שלא ייתן עיניו וליבו לכל דבר תאוה ותועבה. לכן הרבה לנו הקב"ה תורה ומצוות.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

פירש רש"י - עם לבן גרתי, ותרי"ג מצוות שמרתי, ולא למדתי ממעשיו הרעים. נשאלת השאלה - מה החידוש, יעקב לא למד ממעשיו הרעים של לבן, כלום נעלה על דעתנו אחרת?

כתבו המפרשים - שיעקב אבינו שמח ואמר: עם לבן גרתי, ותרי"ג מצוות שמרתי, שלא למדתי ממעשיו הרעים להקל מתרי"ג מצוות, אפילו כחוט השערה.

במעלת עשיית המצוות מובא במדרש (תנחומא) על הפסוק: "כִּי מִלְאָכְיוֹ יִצְוֶה לָךְ, לְשִׁמְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ" (תהלים צא,יא). אמר רבי מאיר: עשה אדם מצווה אחת - מוסרים לו מלאך אחד, עשה שתי מצוות - מוסרים לו שני מלאכים, עשה מצוות הרבה - מוסרים לו הרבה מלאכים, שנאמר "כִּי מִלְאָכְיוֹ יִצְוֶה לָךְ, לְשִׁמְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ".

בגמרא (מכות כג.): "רבי חנניה בן עקשיא אומר: רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות".

ביאר המגיד מדובנא על פי משל: אדם צעיר שגמלה בלבו החלטה לעסוק במסחר, ונסע למרחקים להביא את הסחורה. בבואו לשם מצא את דודו, וסיפר לו, שבא לקנות סחורה.

משהלך אותו סוחר צעיר אל בית מלון, הלך דודו אל סוחרים הבדים והודיע להם,

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה -
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תוצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ניה
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה
יפית בת ג'ניה
אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
אליהו זרי בן ימנה
שמאל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברוך בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין
תמר פורטונה בת מיסה
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחימה
יפה בת שרה - הצלחה ורפואה כל עם ישראל

16/11/2013

י"ג כסליו תשע"ד

פרשת וישלח

הפטרה: "חזון עובדיה" - עובדיה א

ר"ת	כניסה	יציאה	י"ב
17:50	17:19	16:04	י"ב
17:56	17:19	16:18	י"א
17:54	17:17	16:08	י"א
17:52	17:21	16:22	י"ב

העלון מוקדש לרפואת
יצחק בן פנינה הי"ו

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – שבת

האם מותר לפתוח בקבוקי שתייה בשבת קודש?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

כאשר הפקק עשוי ממתכת, נחלקו הפוסקים, האם מותר לפתוח את פקקי ההברגה, אשר עם פתיחתם מנתקים טבעת. לכתחילה, יש לפתוח קודם השבת, אולם, במקרה ששכחו לפתוחו קודם השבת, מותר לפתוח בשבת. מקורות: הראש"ל בשו"ת יחיוה דעת, שו"ת אור לציון ח"ב וכתב להתיר, היות שרגע לפני שהוברג הפקק, אם היינו עוצרים את המכונה, היינו רואים כאן פקק.

ובני אשכנז מחמירים, היות שבעצם פתיחת הפקק הפותח נוצר כאן כלי שמעולם לא היה כאן פקק, אלא טס מתכת שהונח על פי הבקבוק, והמכונה על ידי ההטבעה יצרה כאן פקק, אך מעולם לא היה כאן פקק, שהוברג על הבקבוק. מקורות: כן פסק הגרש"ז אורבך בשו"ת מנחת שלמה ח"א (סימן צא אות יב), שו"ת באר משה ח"ג (סימן צ), שו"ת ציץ אליעזר ח"ד (סימן מה), שו"ת משנה הלכות ח"ז (סימן מג).

בשעת הצורך מנקבים את הפקק, באופן שלא יוכל לשמש יותר ככלי, ואז מותר לפתוחו. מקורות: שו"ת אז נדברו ח"ג (סימן מ). ואין כאן איסור סותר, מכיון שהפקק אינו כלי חשוב דינו כמוסתקי, שאין בו משום איסור סותר, כ"כ הגרש"ז אורבך הובא בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ט הערה סא), וכן דעת הגר"ש אלישיב הובא בספר ארחות שבת (פ"ב הערה ל).

לגבי הסרת פקק מתכת כעין כתר (המצוי בבקבוקי בירה) מותר להסיר את הפקק מן הבקבוק, ואף על פי שבשעת הפתיחה מעקמים את הפקק. מקורות: חזון איש (או"ח סימן נא ס"ק יא) לפי שפקק זה דומה למגופה של חבית, ולא מצינו איסור סותר במגופה. ועיקומו בשעת הפתיחה נחשב כשימוש בפקק ולא כסתירה, ועומד הוא להתעקם בפתיחתו, וממילא, בשעת הידוקו בטלה ממנו תורת כלי. ובשו"ת מנחת שלמה (מהדו"ת סימן לב, וח"א סימן צא אות יב) שאף לאחר הרחבת הפקק משמש הוא לכיסוי הבקבוק.

אף לדעת האוסרים במתכת, מותר לפתוח לכתחילה פקק העשוי מפלסטיק. מקורות: שו"ת מנחת שלמה ח"ב (סימן יא) כיוון שהם כבר עשויים ככלי גמור לפני שהולבשו על הבקבוק. ואף מותר להסיר את הטבעת מעל הבקבוק לאחר ניתוקה. מקורות: בספר שלמי יהודה (פ"ו הכ"ב) הביא שכן דעת הגר"ש אלישיב. ובספר מאור השבת (פכ"ג ה"ז) הביא לדעת הגר"י פיישר שאסר בזה.

מחשבה על הזולת

כיצד חשבו רבותינו על הזולת, זאת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא, אודות רבי ירוחם ליבוביץ צ"ל, המשגיח בישיבת מיר, אשר נסע ברכבת, וברגע שבו ננעלו דלתות הקרון, נפלה מידו כפפה אחת מהחלון ונפלה על הרציף. רבי ירוחם לא יכול היה להספיק לרדת מן הרכבת ולקחת את הכפפה, וזאת משום שהרכבת כבר התחילה מיד בנסיעה, ובהחלטה בת שניה אחת בלבד הוא הסיר את הכפפה השניה מידו וזרק גם אותה לאותו מקום, שבו נפלה הכפפה הראשונה...

שכן הוא עצמו כבר לא יוכל ליהנות ולהשתמש בכפפה אחת, אבל לכל הפחות כעת יוכל ליהנות ולהשתמש בהן מי שימצא את שתי הכפפות גם יחד

תמיכה בעלון

אנו מבקשים ומתחננים מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו במימון העלון. אנו נמצאים בחובות גדולים מול בית-הדפוס וחייבים את עזרתכם. אנא סייעו לנו והיו שותפים בהפצת העלון בטרם העלון יקרוס

עלונו ב"ה מודפס בכ-5300 עותקים ומופץ למקומות רבים וממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד!

העלון אינו מכיל שום פרסום ואינו ממומן מאף גורם ציבורי כזה או אחר.

כ-ל תרומה תתקבל בברכה!!! ניתן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה בבורא העולם.

זכות הפצת התורה בעלון תעמוד לכם אלף ובעז"ה תזכו בכל מלי דמיטב, בבריאות איתנה,

ברפואה שלמה, הצלחה בכל מעשה ידיכם, נחת מהילדים, שידוכים, זרע בר-קיימא,

פרנסה בשפע וכל הישועות והברכות הכתובות בתורה

למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673. ניתן לשלוח צ"ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס
בטל' 054-7646633

האדמו"ר רבי מנחם נחום פרידמן משטפנשט זצ"ל - נולד בשנת ה'תקפ"ג (1823). נקרא ע"ש אבי סבתו ר' מנחם נחום טברסקי (ה'מאור עיניים). התיישב בשטפנשט בשנת ה'תרי"ב (1852) לאחר

פטירת אביו והוא ייסד את חסידות שטפנשט. על אף שלא הרבה בדברי-תורה ברבים, כמנהג רוב חסידי אדמו"רי רוז'ין, ולמרות היותו תקיף, חסידי העריצוהו. נפטר ב-י"ד כסליו ה'תרכ"ט (1868). חי כ-46 שנים. ציונו ביאסי. את מקומו מילא בנו, האדמו"ר הצדיק רבי אברהם מתתיהו.

סבא: ר' שלום שכנא (מצד אביו). **אביו:** ר' ישראל מרוז'ין (בנו הרביעי). **אמו:** מרת שרה. **אשתו:** בתו של ר' אליעזר קושאנסקי. **בנו:** ר' אברהם מתתיהו. **בנותיו:** מרת בת שבע (נישאה לר' אברהם יהושע העשיל מאדז'וד), מרת גיטל (נישאה לר' אברהם יעקב מסדיגורא). **אחיו:** ר' אברהם יעקב מסדיגורא, ר' דוב בער מליובה, ר' דוד משה מטשורטקוב, ר' שלום יוסף מסדיגורא ור' שרגא מהוסיאטין. **אחיותיו:** מרת גיטל"ה (נישאה לר' יוסף מונזוהן), מרת חיה מלכה (נישאה לר' יצחק מסקווירא), מרת לאה (נישאה לר' דוד הלפרין) ומרת מרים (נישאה לר' מנחם מנדל מויז'ניץ).

עשיר גדול ובעל נכסים רבים היה ר' אליהו, ובכל עסקיו ראה ברכה והצלחה. אך דבר אחד ויחיד העיב על עושרו ואושרו. לר' אליהו ורעייתו לא היו ילדים. כבר שנים שהם מצפים וממתנים לישועת ה', אך ככל הנראה עדיין הזמן לא הגיע. עברו שנים, ושמעו של הצדיק ר' מנחם נחום משטפנשט התפרסם כפועל ישועות. ניגשו בני הזוג אל הרבי וביקשו את ברכתו, אך הוא ענה לעומתם בשפה רפה כלאחר יד: "ה' יעזור". אך לצערם הרב חלפה שנה תמימה והישועה טרם באה. עתה, הבינו, כי ברכתו הדלה של הרבי לא היה בה כדי להבטיחם בישועה. משראו כך, גמרו אומר לנסוע שוב ולבקש ברכתו של הרבי. אך גם הפעם כאשר תקד קיבלו את ברכת: "ה' יעזור" בלבד. "גם השנה, כנראה, אין אנו ראויים לישועה". נענה ר' אליהו לאשתו משחר לביתו. "הן ברכתו של הרבי לא השתנתה כלל משל השנה שעברה".

במלאת שנה נוספת נסעו שוב בני הזוג אל מעונו של הרבי לבקש ברכה. משנכנס ר' אליהו אל חדרו של הרבי הושיט לו פתקה שהייתה רווית דמעות ודם ולצידה הוסיף מעטפה ובה דמי פדיון בסך עתק. "סעו לבייתכם לשלום", פנה אליהם הרבי ועיניו אורו. "דעו שגזירה נגזרה עליכם שלא תזכו לפרי בטן, אך בכח התשובה תפילה וצדקה זכיתם לבטל את רוע הגזירה". בלב שש ושמו חזרו בני הזוג אל ביתם, ובחסדי ה' לפקודת השנה זכו לחבוק בן זכר. לשמחתם של בני הזוג לא הייתה גבול, הם הודו היללו ושבחו לבורא העולם על כל הטוב שגמלם.

חג החנוכה פרש את כנפיו על העולם בכלל ועל רומניה בפרט, ועימו הגיע השלג והכפור. אך מי כר' אליהו ימנע לנסוע אל הרבי לכבוד חג החנוכה. **זו גם תהיה הזדמנות להודות לרבי.** "ומה בדבר הכרת הטוב לרבי", שאלה רעייתו בשעה שארז ר' אליהו את מטלטליו והתכונן לנסיעה. "ודאי, הן זהו הדבר הראשון שברצוני לעשות". ענה. "אך אין די בכך, **עלינו לנסוע עם התינוק אל הרבי, כדי שיאציל עליו מברכתו. וזו תהיה גם הכרת הטוב**". "וכי איך תחשבי על מסע בקור ובצינה שבחוץ עם תינוק, שאך מלאו לו שלשה חודשים?!" תמה הבעל. אך האישה עמדה על דעתה בכל תוקף. "אנו נשכור עגלת צב אטומה וסגורה, נעטוף את הילד בשכבות וניסע יחדיו אל הרבי". קבעה. ר' אליהו שלא איש מריבות היה ולא רצה לצער את אישתו. נאות לקיים את דבריה.

עגלת הצב ובה בני המשפחה יצאו אל הדרך. בדרך עצרו להפוגה קלה ר' אליהו ורעייתו והנוסעים. אך, כיוון שהיו מצוידים בשמיכות לרב, נאלצו לנבור בתוך ערימת השמיכות ולחפש אחר דברי המאכל. לשם כך הוצרכה האישה לצאת למס' רגעים מהעגלה שכשהתינוק העטוף בידה. לאחר הפסקה קצרה המשיכו בני הזוג בנסיעה. צליל ערב נטו ועימם חטפו הנוסעים תנומה קלה, כשלפתע התעוררה האישה בבעתה: "אבדוק את התינוק" הרירה לעצמה, "הן זה זמן רב שלא נשמעה יבבתו, ומה בדבר האוכל שצריך לאכול?" תוך כדי מחשבות מיששה בין ערימת השמיכות לחפש אחר העולל. פתחה שמיכה ועוד אחת, חיפשה בתחתית העגלה ובסביבתה ולפתע פרצה מגרונה זעקת אימים נוראה, שהפירה את הדממה: "**אליהו, הילד איננו! הילד איננו!**" כמתוך חלום בלהות התעורר ר' אליהו והחל מסייע לאשתו בחיפוש אחר התינוק,

משלא מצאוהו, פנו בזעקה אל העגלון שיחזור לאחוריו לחפש את העולל, אולי יש תקווה. העגלון אף הוא השתתף בצערם, אך זמן למחשבות יתר לא היה. כל רגע היה קריטי, וכעת היה עליהם לנסות ולהציל. הסב העגלון חזרה אל הדרך, שבה הגיעו, ובני הזוג תרו בעיניהם מימין ומשמאל, אולי יראו איזו 'חבילה' מונחת על השלג. "אולי מת חלילה ממכת קור ואולי חלילה ניתנה גופתו לחיה רעה" המשיכה לדמיון. "אל לך לפתוח פה לשטן, הבה נתפלל ונחשוב טוב, וה' הטוב יעשה עימנו אך טוב". הפעם צווחתו של העגלון הייתה זו, שהפירה את הדממה: "רואה אני, כי חבילה מוטלת על השלג, ייתכן וזהו בנכם". משהתקרב עוד אל היעד, הבחינו כי אכן זהו בנם. אך, משני צידיו עמדו שני זאבים מטילי אימה.

משראה זאת ר' אליהו, לא עמד באיפוקו וזעק: "אבוי לי, בני מחמד ליבי אשר חיכיתי לו שנים רבות ניתן מאכל לזאבים אלו". "מה לך כי תבכה" הרגיעו העגלון. "וכי אינך רואה, כי הזאבים כלל לא נוגעים בו לרעה, להיפך הוא הדבר, **אם תתבונן היטב, תבחין, כי בהבל פיהם מפזרים חום מסביב לתינוק, כדי שלא ימות בקור**". ירד העגלון מן העגלה, ומיד ברגע זה נסו שני הזאבים ונעלמו. הרים העגלון את התינוק וראה זה נס ופלא, התינוק חי בריא ושלם ומזג גופו חמים ונעים. הודו בני הזוג לה' הטוב על הנס הגדול, שנעשה להם בליל חג החנוכה. "כמדומני", אמרה האישה לאחר שנרגעה מעט, "כי לא היו אלו זאבים, אלא מלאכים בדמות זאבים, שבאו להגן על בננו הקטן".

לאחר שהודו לבורא העולם, לא נותר להם, אלא לספר את הנס לרבע הנערץ. החל חוכך בדעתו ר' אליהו, איך וכיצד יספר לרבי על שרשרת הניסים שקרו להם. משנכנסו בני הזוג אל הרבי, פתח לעומתם הרבי ואמר: "**נו, איך היו הזאבים ששלחת, האם מילאו את תפקידם נאמנה?**". כשברכו בני הזוג על נרות החנוכה באותו לילה ובשאר לילות החנוכה והזכירו את ברכת "על הניסים", ברכו אותה בכוונה גדולה ויתירה על עוצמת הנס, שנעשה גם להם "בזמן הזה". חג החנוכה היה להם חג הודיה כפול ומכופל על הנס הגדול...

להלן סיפור מופלא ביותר, המעובד מהספר "מאורי החיים" ויש בו כדי ללמדנו עד כמה גדול כח רבותינו, עד שביכולתם לשנות את מערכות תבל והכל כדי להציל יהודי. ומעשה שהיה- כך היה:

בעיר אחת היה דר יהודי, שהיה מחסידיו של הרה"ק רבי אהרן טברסקי מצ'רנוביל זיע"א (בנם של רבי מרדכי מצ'רנוביל וחייה שרה בתו של רבי אהרן הגדול מקרלין) היה לו בית מלאכת בורית והיה מחזיק לצורך מלאכתו נער גוי, שהיה מגיע בכל בוקר וחוזר לביתו בסוף היום בסיום עבודתו.

באחד הימים, כשבא בבוקר לבית מלאכתו, ראה את הנער הגוי תלוי על תקרת הבית ללא רוח-חיים, נבהל היהודי מאד מחשש שיאשימוהו ברצח. מיד לקח את הנער והפשיט את בגדיו ושרפם באש שתחת הדוד ואת הנער זרק לתוך הדוד עם הבורית ואת עצמותיו, שנשארו שלמות זרק לתוך הנהר וחזר לביתו.

עברו מספר ימים ומשפחת הנער ראו, שאינו חוזר לביתו מיד עשו רעש גדול ואף שלא מצאו בבית היהודי רמז כל שהוא, למרות זאת עמדו בדעתם והאשימו שהיהודי הרגו וביקשו משר העיר לעוצרו. היהודי הצליח להתחמק מהם ונסע מיד אל הרה"ק רבי אהרן וסיפר לו את כל האמת מה שעשה ובכה לפניו. אמר לו הצדיק: "אל תדאג ואל תפחד. כי לא יאונה לך כל רע והנער יבוא". שאל החסיד: "איך ייתכן כדבר הזה והלא אני בעצמי שרפתי?". אמר לו הגאון: "הלא אמרתי לך. שהנער יבוא, ולך לשלום", חזר החסיד לביתו, ושר העיר תפסו ונתן אותו במשמר.

לאחר כשבועיים הוליוהו לעיר הגדולה לבית המשפט. וגם קרובי הנער נלוו עמם. ובדרך ראו שבאה לקראתם עגלה והנער הנעדר יושב שם. מיד שמחו קרובי הנער ולקחוהו עמם ושאלוהו: "היכן היה?" ואמר שהוא נסע לעיר אחרת לבקר את חברו. וכמובן. מיד פייסו את היהודי. על שחשדו אותו בחינם ופטרוהו לשלום והם חזרו עם הנער ובעברם על הגשר שעל גבי הנהר נהפכה העגלה. והנער נפל לתוך הנהר וטבע לעיני בני משפחתו.

אותו חסיד חזר שוב אל רבינו וסיפר לו הכל, אמר לו ר' אהרן: "אתה מתפלל עליי על שפעלתי בתפילות להחזיר את הנער שמת לפני שבועיים? אני אספר לך מעשה מזקיני בעל המאור עיניים זיע"א (הגאון רבי מנחם נחום מצ'רנוביל מייסד חסידות צ'רנוביל ומתלמידיו של המגיד ממזריטש) אשר החזיר לזה העולם גוי. אשר מת מלפני יותר מחמישים שנה!". ויספר לו. שבכפר אחד דר יהודי שהחזיק את בית המרזח מאדון הכפר, פעם אחת ירד היהודי מנכסיו ולא היה יכול לשלם לאדון את המגיע לו. וייקח האדון את היהודי ומשפחתו וישימם בבור הכלא כנהוג בימים ההם.

ליהודי הזה היה קרוב משפחה בשם ר' שמואל. וכשראה את צרת קרובו נסע אל רבו בעל המאור עיניים זיע"א ויספר לו. את אשר עשה האדון לקרובו, אמר לו רבו: "תדע. שזה האדון אינו מזרע האצילים כלל. אלא איש כפרי פשוט. שגנב מאדון אחד שטר יחוס וכסף רב. ובזה הכסף קנה את הכפר ורשם על שם האדון. המופיע בכתב הייחוס, והעלים את שמו הכפרי, ולכן כאשר תבוא אל ביתך תלך בחצות לילה אל בית האדון ותקרא לו בשמו הכפרי, וכאשר יצא אליך תספר לו את כל הערמומית שעשה ואל תפחד ממנו. לבסוף הוא יודה לך על האמת, ואז תדע מה לעשות עם קרובך", וכן עשה ומיד שחרר האדון את היהודי ונתן לו בחזרה את בית המרזח לכמה שנים בלי תשלום וגם לר' שמואל הנ"ל נתן הרבה מתנות, שלא יגלה ערמתו.

אותו אדון פחד מאד, אולי יש עוד מי שהוא שיודע את סודו וקרא לר' שמואל ושאלו, מי גילה לו את סודו ואמר לו, שרבו מצ'רנוביל הוא שיודע מזה. וביקש האדון מר' שמואל, שייסע עמו אל רבו, כי ברצונו להכיר ונסע עמו וקודם נכנס ר' שמואל אל הרה"ק ואמר לו שהאדון רוצה להכירו, ועל ידי זה יהיה קידוש שם שמים גדול, ונתרצה הרה"ק לך.

כשנכנס, כיבדו הרה"ק ונתן לו כסא לישיב עליו וביקש האדון מהרה"ק, היות שהכתב שבידו הוא לא שלו, והוא חושש שמא יערערו עליו ביום מן הימים. לכן, הוא מבקש מהצדיק שינחנו, בדרך שיוכל גם הוא להשיג כתב ייחוס כזה מדורי דורות. אמר לו הרב שייסע לעיר ווילנא וילך שם אל ראש בית הפקידות, והוא ייתן לו כתב כזה.

לקח האדון את ר' שמואל עמו ונסעו לוויילנא ובדרך לנו באכסנייה ופגשו שם אדון אחד זקן מעיר ווילנא ועשו היכרות ביניהם, ובתוך הדברים נודע, שאותו אדון זקן הוא דודו של אדון זה ושאלו על מטרת נסיעתו ואמר לו, שהוא נוסע אל ראש בית הפקידות, כדי שיכתוב לו כתב ייחוס מדורי דורות. אמר לו הזקן: "אני הוא ראש הפקידות, ואני אכתוב לך כאן הכול, ואין צורך לנסוע עד ווילנא", וכן עשה וכתב לו הכל כדת וכדין.

כשסיים הרה"ק ר' אהרן לספר, אמר לו: "תדע לך שאותו זקן היה באמת ראש בית הפקידות לפני שנים ויותר מחמישים שנה שכבר מת וזקיני הק' העלה אותו מקברו על-מנת לעשות טובה לגוי, רק למען הראות נפלאות הבורא יתברך שמו לעד. ואתה מתפלל עליי, שהשבתי לחיי שעה גוי, שמת רק לפני שבועיים, למען הציל נפש יהודי ממוות לחיים?".

הרב שבתי בן אסתר'א אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
הרב עוליאלי ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן מזל ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
כל נשמות עם ישראל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת איירן ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל

לע"נ

תנצב"ה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעמה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
אמנון בן עליזה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותון ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה